

VÉGH TAMÁS

HISZEK SZENTLÉLEKBEN

Salgótarján, 1973.

BEVEZETÉS

Hónapokkal ezelőtt beszélgettem egy fiatal presbiterrel. Valamit hallott arról, hogy a különböző evangéliumi felekezetek között milyen sokféleképpen hangzik a Szentlélekről szóló tanítás. – Elmondta: - Látom rajtatok papokon is, hogy legkevésbé pünkösddel tudtok mit kezdeni. Karácsonykor, húsvétkor magabiztos a hangotok, pünkösdkor „körbejártok” a mondanivalót, de nem tudjátok megmagyarázni: kicsoda a Szentlélek.

Többek gondolatát fogalmazta meg ez a fiatalember.

A teológusok vallomása: az egyház életében a Lélekről szóló tanítás a leghatározatlanabb és legbizonytalanabb.

Ha mindehhez hozzávesszük, hogy az első keresztyének körében, az ősegyház életében sokkal komolyabban vették a pünkösddöt, mint pl. a karácsonyt, ill. Jézus születését – még inkább zavarban lehetünk: miért olyan sokféle a Szentlélekről szóló tanítás.

Többek kérdése ez is: - A keresztyén hittanban nem járulékos-e a Szentlélekről szóló tanítás? Érinti ez a döntő kérdéseket?

- Igen! Sőt! – Nélküle minden csak „elmélet” marad, pedig nekünk életre van szükségünk. Nem elég tanítást kapnunk. Több kell.

Jól tesszük, ha megkérdezzük: - Mindennapi életünkben hozhat-e változást? Gyülekezeti életünk eseményeiben várható-e, hogy történjen valami?

Mert nem az a legfontosabb, hogy pontosan tudjuk, mi is az elektromos áram, hanem az, hogy hatására világít a villanyégő, indul a gép. Éppen így nem az a döntő kérdés, milyen a Szentlélek, hanem a hatása terem-e gyümölcsöt bennünk, átalakítja-e az életünket?

E könyvecske vallomás, amint a címe is jelzi. Vallomás olyan lehetőségről, amely mindannyiunkhoz közel van, s amely mellett mégis olyan könnyedén elmegyünk.

Azoknak szeretne szolgálni, akik befogadni kívánják életükbe a Szentlélek újjászülő, változást hozó, lendítő, Isten közelségét megtapasztalhatóvá tevő erejét.

1. LÉLEKBEN VALÓ ÉLET

Bibliánkban a keresztyén életre különböző kifejezéseket találunk. Pál apostol szívesen nevezi: „Lélekben való életnek” / Gal 3 , 3; 5 , 16 /. Kifejezi ezzel, hogy a keresztyén élet Isten Szentlelke erőterében, azaz hatása alatt megvalósuló, formálódó élet.

Mit jelent a Szentlélek „erőterébe” kerülni?

Szemléletes példával érzékeltette valaki az ember természet szerinti állapotát: „boldog hangszerből boldogtalan muzsikus lett”. A bűneset előtt Isten kezében „boldog hangszer” volt az ember. Azóta maga szólaltat meg dallamokat önmagán. De minden erőfeszítése ellenére sem áll össze a „dallam” azzá, ami Isten közelében „hangzott”.

Amikor a Szentlélek hatása alá kerül egy-egy emberi élet, akkor az eredeti „dallamból” valósul meg, hangzik fel valami.

Így vall erről az, aki átélte azt a változást, s látta mások életében is: „Az evangélium öröme valami olyasminak a megtalálásából származik, ami összeillő és megegyező a mi igazi embervoltunkkal. Mikor a lélek megtalálja Jézust, rögtön megtelik az összeillő arányosság, szimmetria és belső összhang érzésével...”

Tehát nem csupán az emberi élet részterületére vonatkozik a Lélek újat kezdő, rendező munkája, hanem a vonalak minden irányban meghúzhatóak.

Amikor valakinek az élete a Szentlélek hatása alá kerül, valami hasonló történik, mint amikor a vízben feloldott cukorszemcsék kristályosodni kezdenek az üvegbe mártott cérnaszálon.

Minden irányban ez a rendező hatás kezd érvényesülni. Amit egyébként sehogyan sem lehet elrendezni, az így lassan, folyamatosan - a Lélek hatására – rendben „összeáll”.

Mielőtt feltennénk a kérdést: „Kicsoda a Szentlélek?”, a „lélekben való élet néhány ajándékának bemutatásával szeretném érzékeltetni ezt az új lehetőséget:

a/ Nem a körülményekben – bennünk történik változás

Az ember javíthatatlanul meg van győződve arról, ha a külső körülményei megváltoznak, akkor oldódik meg igazán az élete. – Kétségtelen, hogy sokat jelentenek életünk külső körülményei is. – De az igazi és gyökeres megoldást az jelenti, ha bennünk történik változás.

Figyeljük meg Jézus tanítványait pünkösöd előtti és pünkösöd utáni életükben. Ugyanazon a helyen vannak. Külső

körülményeik változatlanok. Mégis, előtte: vereség-sorozat, utána: győzelem-sorozat. – Mi történt? – Közben *bennük* ment végbe változás.

Igen sokan úgy élik le életüket, hogy mindig mást álmodó gondolataikban arról képzelegnek: ha nem itt, hanem ott élnék, ha nem ezzel, hanem mással élnék, ha ekkor, vagy akkor másként cselekszem, akkor igazán élet lenne az életem. De így?

Ebben a helyzetben szólít meg bennünket Isten üzenete: - Mi a biztosíték arra, hogy akkor igazán élet lenne az élet? Más megoldást mutatok. *Benned* szeretnék változást véghezvinni, s majd meglátod, annak hatására még a külső körülményekben is változás következhet be.

Az ember azt vallja: külső változás kell, s akkor belülről is megváltozom. / De sok imát mondunk el azért, hogy a külső változzék! /

Isten tanítása ez: belső változás kell, s akkor a külső is változhat. / Mondtunk-e és mondunk-e imát azért, hogy a belső változzék? /

Éppen ezért jelent megoldást a keresztyén élet. – A külső változások sokszor csak álmok maradnak, vagy álom-menedékek, amelyekben meghúzódunk jelenlegi életünk „megragadása” helyett. – De a belső változás – „adva van”!

A külső változáshoz nincsenek mindig adva a feltételek, sőt legtöbbször egyáltalán nincsenek. – A belső változáshoz adottak, mert Isten Lelke erején és megújuló életem akarásán kívül más nem kell hozzá.

Évek hosszú során át panaszkodott lelkipásztorának egy édesanya – fiára és menyére. Másként képzelte életüket, s a magáét is. Úgy érezte, nagyot csalódott. Élete „keresztje” lett

ez a csalódás, ebből fakadt meg-megismétlődő panasza. Várta, várta / imádságban kérte is! / a változást. – Míg egyszer váratlanul kórházba került. S ekkor csoda történt: megvilágosodott előtte egész addigi élete, családjával való kapcsolata. Megértette egy pillanat alatt, hogy ő volt az oka a rossz családi helyzetnek. Az a szüntelen zsémbeskedés, panaszkodás, amivel családja körében élt, akadályozta meg abban, hogy szeretni tudjon, s engedje, hogy őt is szeressék. „Csoda” volt ez a belső felismerés. – Mert valaki megértette, amit önmagától nem tudott volna megérteni: bennem kell változásnak végbe menni ahhoz, hogy körülöttem változás történjék.

Ilyen „csodák” sorát élhetjük át Isten Lelke „erőterében”. Kicsiben és nagyban egyaránt érvényes: belső változás kell, s akkor a körülmények vagy változnak, vagy maradnak, de alapvetően megoldódik a kérdésünk.

Pál apostol példáját említjük ennek magyarázataként. Súlyos „tövist”, talán valami különösen fájdalmas betegséget kellett elhordoznia. Háromszor is imádkozott, hogy vegye el Isten tőle. – A válasz így szólt: - „Elég neked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által ér célhoz.” – Itt is csoda történt. Az előbb még szorongva könyörgő apostol így tesz vallomást: „Legszívesebben tehát az erőtlenségekkel dicsekszem, hogy a Krisztus ereje lakozzék bennem. Ezért örömöm van a Krisztusért vállalt erőtlenségekben, bántalmazásokban, nyomorúságokban, üldöztetésekben és szorongattatásokban; mert amikor erőtlen vagyok, akkor vagyok erős.” / 2 Kor 12 , 9 – 10 /.

A Lélekben való élet egyik ajándéka tehát:

Isten Lelke „erőterében” a külső változás helyett a belső változás az igazi megoldás. Újabb és újabb életkérdésekben is.

b/ „Minden lehetséges annak, aki hisz”

Új életünkben nem csupán az emberi lehetőségekkel számolhatunk, hanem számunkra Jézus szava lesz érvényes: „minden lehetséges annak, aki hisz. / Mk 9 , 23 /.

Egy édesapa kétségbeesve hozza beteg gyermekét Jézus tanítványaihoz. Várja, reméli, hogy meg tudják gyógyítani. S amikor csődöt mond a tanítványok tudománya, úgy áll Jézus elé, mint aki tudja, hogy lehetetlent kér. Mégis így szól: „Ha lehetséges neked valami, segíts rajtunk és szánj meg minket!” Jézus ekkor mondja: „Lehetséges-e nekem? Minden lehetséges annak, aki hisz.” /Mk 9 , 22 – 23 /

Az általános gondolkodás az élet minden területén az emberi törvényszerűségekkal számol csupán. – Eddig így történt, úgy történik a törvényszerűségek alapján – ezután is – csak ezt és ezt lehet várni.

Egy lelkipásztor új gyülekezetben kezdte meg szolgálatát. Sokan mondták neki, ne menjen oda, ott már vége a gyülekezeti életnek. Csak arra számíthat, hogy néhány év alatt – minden erőfeszítése ellenére is – elkedvetlenedik, mert az „olyan hely”! – Ez, amit az ember láthat. – S a lelkész vallomása az volt: - Isten világában nincs helye az okoskodásnak! Ha eddig így volt is, s emberileg most sem ez várható, s magam sem látom erősnek magam, mégsem adom fel, mert Istennél minden lehetséges.

Minden életterületen érvényes ez az igazság. Nemcsak az a lelkipásztor élhette át, hogy gyülekezet éledt azon a helyen, hanem mindnyájan átélhetjük, mit jelent: a „minden lehetséges annak, aki hisz” – valóságában élni és gondolkodni.

Sokáig emlékezetes marad számomra egy beteg gyülekezeti tagunkkal kapcsolatos élményem. – Sietve hívtak a családhoz, mert az orvos véleménye szerint szerettüknek csak néhány órája van hátra. – Valóban, első látásra is megítélhettük, hogy nagyon súlyos a helyzet. Elfogadtuk a minden bizonnyal megalapozott orvosi véleményt. Úgy vettük körül betegünket, úgy imádkoztunk, mint akik utolsó óráit osztjuk meg vele. – A beteg ma is él, Istennek hála olyan fordulat következett be, amely meghazudtolt minden orvosi véleményt és lelkesi kishitűséget.

Így is érvényes, hogy „minden lehetséges” nekünk.

Dániel könyvében olvasunk három ifjúról, akiket izzó kemencébe vetett a babiloni király, mivel nem hajlandók imádni a király képmását, csak egyedül az élő Istent. Mielőtt a tűzbe mennének, így szólnak: „Van nekünk Istenünk, akit mi tisztelünk: Ő ki tud minket szabadítani az izzó, tüzes kemencéből, és ki tud szabadítani a te kezedből is, óh király! De ha nem tenné is, tudd meg, ó király, hogy mi a te isteneidet nem tiszteljük, és nem hódolunk az aranyszobor előtt, amelyet felállítottál!” / Dán 3 , 17 – 18 /

„Ki tud minket szabadítani...” – „de ha nem tenné is...”

Tehát:

a Lélekben való élet ajándéka, hogy nem csupán az emberi lehetőségek világában, hanem az Isten lehetőségeinek világában is élhetünk. Életünk kisebb-nagyobb eseményében egyaránt érvényes: „minden lehetséges annak, aki hisz.”

Ennek valóságában élhetünk. S akkor élünk igazán, ha az ószövetségi ifjakhoz hasonlóan tudjuk, valljuk: „de ha nem tenné is...” – Ő a mi Istenünk, Akivel Jézus szavait idézve: „Semmi sem volna nektek lehetetlen.” / Mt 17 , 20 /

c/ Feszültségekkel teli – de győzelmes élet!

Nem fellegekben jár a keresztyén ember, hanem itt a földön, amíg a földi élete tart. Ezért feszültségekkel teli az élete. Nem az a változás következett be, hogy a Lélekben való élete most már feszültségmentes életté lett, hanem a feszültségek között is – győzelmes életté! – „Nyugalma nincs, de békessége van.” / Reményik Sándor: Békesség Istentől /

Így ír erről Pál apostol: „Ez a kincsünk pedig cserépedényekben van, hogy ezt a rendkívüli erőt Istennek tulajdonítsuk és ne magunknak; Mindenütt szorongatnak minket, de nem szorítanak be; kétségesskedünk, de nem esünk kétségbe; üldözöttek vagyunk, de nem elhagyottak; letipornak, de nem pusztulunk el; Jézus halálát mindenkor testünkben hordozzuk, hogy Jézus élete is látható legyen testünkben...” / 2 Kor 4 , 7 – 10 /

A keresztyén ember élete is „cserépedénybe” rejtett élet. Őt is megkarcolják, megcsorbítják az élet küzdelmei, szenvedései. De vallomása az, hogy a „cserépedényben” rendkívüli erő rejlik. S ez az ajándékba kapott erő átviszi őt, megerősíti a küzdelmekben, - hogy győztesen kerüljön ki azokból.

Súlyos beteg asszony él magánosan, családjától teljesen magára hagyatva. Évtizede hordozza erősen korlátozott mozgása, meg-megújuló szenvedési terhét. Teste rendkívül törékeny „cserépedény”, mégis: amikor úgy tűnik, hogy többet „nem bír el”, a szaporodó nyomorúságok között szaporodik az erő is, amely nemcsak élteti, hanem meg-megújuló hitet és reménységet ad neki.

Teológiai óráinkról fülembbe cseng még professzorunk magyarázata: a keresztyén ember életében van szorongattatás, van nyomorúság – de nincs zsácutca, amelyből nincs kiút.

Még akkor is igaz ez, ha már nincs lehetőség a további földi életre. – Egy középkorú asszony vallomását olvastam, amelyet lelkipásztorának írt a kórházból: „Bajom koimenetele emberi számítás szerint halál. Nem írom a betegség nevét, úgyis tudja. – De nem is ezért írok, hanem hogy elmondjam, amit megtapasztalok ebben a helyzetben. Nem tudok lázadni, nem tudom kérdezni: miért? Különös, mély békességet érzek. Soha nem hittem volna, hogy Jézus ilyen valóságos oltalom a végső kérdésben is...”

A Lélekben való élet feszültségek, félelmek, szorongattatások között – még a halál közelségében is – győzelmes élet.

2. JÉZUS NAGY ÍGÉRETE

Jézus megjelenése azokban, akik hatása alá kerültek, teljesen új lehetőséget teremtett. – Lénye,

élete és tanítása úgy hatott követőire, hogy nyilvánvalóvá lett az a változás, amely bennük végbement. Addig is meg volt bennük talán a vágy a jobbra, de képtelenek voltak mássá lenni. – Jézus közelében átérték: nem kell továbbra is ugyanazoknak maradniuk. S élték az új lehetőség teremtetten életet. – Testi-lelki betegségükből gyógyultak, rendezetlen életük rendeződött, széthulló személyiségük talált közelében „harmóniára”.

Jézusban olyan erők voltak jelen a földön, amelyeket azelőtt csak messziről ismert az ember. Így jelentette be szolgálata megkezdését: „... egészen közel van már az Isten országa.” / Mk 1 , 15 / Elérhető, megragadható volt Benne, Közelében az Isten országa, Isten erőtere.

Érthető, hogy ragaszkodtak hozzá azok, akik megsejtették és megéreztek ezt. Követték azok, akik megtapasztalták. Aki mélyből, megoldatlan életből emelt ki szavával, erejével, jelenlétével. Ezek további sorsa Tőle függött. Ha kapta tovább az új élet biztosította hatást Jézus közelében, akkor valóban lett folytatás. Ha nem, akkor szép emlék maradt az addigi új út, de ő maga visszahullt ugyanoda, ahonnan kiemelkedett.

/ Nagypéntek megmutatta ezt. A tanítványok visszamennek halászni, ki-ki a régi életébe, s mindaz veszni látszik, amit Jézus jelenléte teremtetten bennük.
/

Ez az új teljes gyönyörűséggel töltötte el őket. Megtalálták önmagukat, értelmet nyert életük. Amire megfogalmazatlanul is vágytak, amit kifejezhetetlenül is vártak, bekövetkezett.

Jézus maga mondotta küldetéséről: „...az Emberfia azért jött, hogy megkeresse és megmentse, ami elveszett.” / Lk 19, 10 / - Másutt pedig: „...én azért jöttem, hogy életük legyen...” / Jn 10, 10 /

Érthető, hogy tanítványai szomorúan, sőt kétségbeesve hallgatják Jézus bejelentését – távozásáról. – Nem értik. Nem is akarják érteni. S amikor már nem térhetnek ki Jézus világos szavai elől, szomorúság tölti el szívüket.

Ebben a helyzetben hangzik Jézus nagy ígérete:

„Én az igazságot mondom nektek: jobb nektek, ha én elmegyek; mert ha nem megyek el, a Pártfogó nem jön hozzátok,
ha pedig elmegyek, elküldöm Őt hozzátok.” / Jn 16, 7 /

Nagyon lassan, csak az események sodrában fogják fel Jézus követői, hogy van jobb annál, hogy Jézus velük van. – Az a jobb, ha Jézus – *bennük* van!

Az ígélet ezt tartalmazta: most veletek vagyok; de ennél jobbat, többet készítettem számotokra. – Most helyhez kötötten, sokféle elválasztó akadályon keresztül vagyunk kapcsolatban. Szentlelkem által pedig mindenütt jelenvalóan, elérhetően bennetek leszek! – Most csak akkor vagyunk kapcsolatban, ha ugyanazon a helyen vagyunk; - akkor nem lesz olyan hely, ahol át ne élhetnétek a velem való teljes együttlétet.

Jézus jelenléte akkor térhez, időhöz kötött volt. Közelében átjárták erői tanítványait. De ha eltávolodott tőlük, nem tapasztalták ugyanazt az erőt, nem érzékelték ugyanazt a hatást.

Amikor kis időre is magukra hagyja Jézus tanítványait / pl. a Galileai-tengeren, vagy a megdicsőülés hegye alatt / - elveszítik a Vele való együttlét folyamatosságát, kiesnek abból az erőteréből, amelyben közelében éltek.

Tehát az ígéret: mindenütt való együttlétről és teljesebb együttlétről szól!

Mi pedig már ebben a korszakban élünk, amelyről Jézus azt mondotta: - „Jobb nektek...” – Pedig hányszor vágyakozva tekintünk a kétezer évvel ezelőtt élt emberek lehetőségére. Találkozhattak Jézussal, közvetlen Tőle hallhatták szavait, a helyszínen élhették át csodáit.

Mégis így hangzik szava: „Jobb nektek...”

Pünkösddel ez a korszak kezdődött. Bárhol élünk; az élet sodrában, vagy magányosan; otthonunkban olvassuk ezeket a sorokat, vagy egy zsúfolt villamos forgatagában; fiatalon - tervekkel tele, vagy idősen – sok álmot veszelve: Jézus ígérete áthallik kétezer év távolságán is: „Jobb nektek”.

A földgolyónak nincs olyan pontja, amelyet át ne itatna az Ő jelenléte, ahol hozzáférhetetlen lenne. – Isten országa erői mindenütt hozzáférhetőek, s az a hatás, amelyet kiváltanak, az az átalakulás, amelyet véghez visznek bennünk – mindenütt elérhető, mert Jézus „felségterületén” élünk.

3. KICSODA A SZENTLÉLEK?

E sorozat első füzetében a szerző egy régi egyházatyá hasonlatát idézi, hogy érzékeltesse a Szentháromság emberi értelmünket meghaladó titkát. Eszerint: az Atya olyan, mint a Nap, amelyik az égen ragyog. A Fiú, mint a napsugár, amelyik elér hozzánk. A Szentlélek, mint a nap melege, melyet az arcunkon érzünk. – Mindahárom ugyanannak a valóságnak más-más megnyilvánulása. / Bolyki: Ki a mi Istenünk? 19.o. /

Istent soha meg nem ismernénk, ha Jézus Krisztusban „el nem ért” volna hozzánk. S a hozzánk „elérő” Isten – a Szentlélek által lesz bennünk munkálkodó Istenné.

„Isten! Kit a bölcs lángesze fel nem ér” / Berzsenyi: Fohászkodás / - Jézus Krisztusban „elérhetővé” lett. Az addig csak távolról ismert, megközelíthetetlen – közelivé, megismerhetővé lett. Emberi értelmünkhöz, felfogóképességünkhöz alkalmazkodva – embertestben szólított és keresett meg bennünket. Így az Isten országa erői a mi „hullámhosszunkon”, általunk elhordozhatóan, „felhasználhatóan” érkeztek hozzánk. – Ahogyan a kicsiny villanyégő porrá válna, ha közvetlenül az energiaforrás magasfeszültségére kapcsolnánk, ugyanúgy az ember számára is elhordozhatatlan lenne az a „feszültség”, amelyet Isten valósága jelent. De ha a villanyégőhöz megfelelő áttételekkel jut el az energia, akkor nem lesz semmivé, hanem világítani fog, „használni” tudja azt. Így lett Jézusban számunkra „használhatóvá” és minket felhasználóvá Isten ereje. Így lehet életünk „világítóvá” és melegítővé. Mindez nemcsak lehetőség, hanem feladat is: „Ti vagytok a

világ világossága...úgy ragyogjon a ti világosságotok az emberek előtt, hogy lássák jócselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat.” / Mt 5 , 14. 16 /
Jézus jelenléte nem rémületet keltett, hanem vonzó volt. Nem félelemmel, hanem a felfedezés örömeivel érzékelték hallgatói: „Úgy tanította őket, mint akinek hatalma van, és nem úgy, mint írástudóik.” / Mt 7 , 29 /

Telítve volt körülötte a légkör Isten erejével! Jézus lényé telítve volt Szentlélekkel. – A hatás, amelyet emberéletekben kifejtett – a Szentlélek munkája volt.

Ha a Szentlélek valóságát, hatását pontosabban szeretnénk meghatározni, vissza kell mennünk a Biblia első lapjára. Ezt olvassuk:

„A föld még kietlen és pusztá volt, a mélység fölött sötétség volt, de Isten Lelke lebegett a vizek fölött.”

/ 1

Móz 1 , 2 /

Jól megértjük a Szentlélek működésének lényegét, ha arra gondolunk, hogy a semmi után a létet, az alaktalanból a teremtet, a zűrzavarból a rendet hozta létre. – Működése, hatása azóta sem változott. Mindig a rend, a harmónia, a kibontakozás, az élet irányában hat. / Szemben a „negatív lélekkel”, a démoni, ördögi lélekkel, amely mindig a zűrzavar, a rendezetlenség, a pusztítás, a halál irányába sodor. /

Bárhol ezen a világon – kicsiben, vagy nagyban – ahol a kibontakozás, az élet, a rendeződés irányába

visz, segít egy-egy szó, cselekedet, döntés, egy ember, vagy akár egy-egy közösség életében – ott mindig a Szentlélek ereje működik. Még akkor is, ha az az ember, vagy közösség nincs is tudatában ennek. – Hányszor használt fel már bennünket a Lélek, amikor még fogalmunk sem volt arról, hogy egyáltalán létezik.

A Lélek Isten teremtő és újjáteremtő ereje. Ahogyan „kezdetben” a rendezetlenségből rendet alkotott, úgy az emberi bűn és engedetlenség által kialakult káoszból is tud rendet teremteni, vagy helyreállítani azt. A világban is, s egy-egy ember életében is. – Ezért minden ember új emberré lehet, ha megnyílik Isten Lelke megújító ereje előtt.

Az előző fejezet Jézus nagy ígéretéről szól, amelyet a Szentlélekről mondott tanítványainak. Most még egyszer vessünk egy pillantást erre az ígéretre:

„Én pedig kérni fogom az Atyát, és másik Pártfogót ad nektek, hogy veletek legyen mindörökké:

az igazság Lelkét, akit a világ nem kaphat meg, mert nem látja őt, nem is ismeri; ti azonban

ismeritek őt, mert nálatok lakik, sőt bennetek lesz.” / Jn 14 , 16 – 17 /

Másik Pártfogóról beszél Jézus. – A görög nyelvben két kifejezést is találunk a „másik” szóra. Egyik kifejezés jelentése: „másmilyen”, azaz különböző fajtájú. Az itt szereplő szó jelentése pedig: „másik”, de ugyanabból a fajtából. – Mindaz, aki a tanítványok számára Krisztus volt, a Szentlélekben folytatódott. Jézus így beszél erről:

„Amikor eljön ő, az igazság Lelke... engem fog dicsőíteni, mert az enyémből merít,

és azt jelenti ki nektek.” / Jn 16 , 13 – 14 /

Tehát a Szentlélek nem más Isten, - hanem ugyanaz az Isten, aki a Fiúban „elérhetővé” lett, - s most más létformában fordul hozzánk.

Pártfogót ígért Jézus. – Nehezen fordítható kifejezést találunk itt a Bibliában: „paraklétosz”. – Megérdemli, hogy foglalkozzunk vele néhány mondat erejéig. – A szó igei alakja azt jelenti: valakit szövetségesül, tanácsadóul, vagy valakit egy nagy feladat legyőzéséhez segítségül hívni. De még inkább: valakit, mint védőügyvédet hívni. – Ha ezt a szót így értjük a Szentlélekre, akkor a Szentlélek olyan személy, aki képessé teszi az embert arra, hogy minden akadállyal szembe nézzen, mert megerősíti, bátorra teszi, tanácsolja, - azaz: mellette áll döntéseiben, küzdelmeiben, harcaiban, mégpedig úgy, hogy döntései helyesek, harcai győzelmesek legyenek. – Ugyanakkor „védőügyvédje” – Isten előtt is.

Jézus azért jött, hogy segítsen! – A Szentlélek tehát tovább végzi Jézus munkáját! – Pál így fejezi ki ezt az azonosságot: „Az Úr pedig a Lélek”. / 2 Kor 3 , 17 /

Tehát Isten Jézusban „elérhető” – a Szentlélekben , mindenütt „hozzáférhető”.

Még egy kérdésre keressünk választ ebben a fejezetben.

„Az ünnep utolsó nagy napján felállt Jézus és így kiáltott: Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám és igyék.

Aki hisz én bennem, ahogy az Írás mondta, annak belsejéből élő víz folyamai ömlenek. Ezt pedig a

Lélekről mondta, akit a benne hívők fognak kapni, mert még nem adatott a Lélek, mivel Jézus még nem dicsőült meg.” / Jn 7 , 37 – 39 /

Még nem adatott volna a Lélek?! – Itt Jézus a Szentléleknek arról a teljességéről szól, amely pünkösdkor adatott – s ezzel új korszakot nyitott.

Addig is volt Szentlélek. – Hiszen a teremtésben már szemlélhető hatása. Az Ószövetség emberei, prófétái is Lélek által szóltak. Öröktől fogva volt – de teljessége csak pünkösdkor adatott.

A kérdező ember nem elégszik meg ennyivel: - Miért csak akkor? Miért nem előbb?

Egyik feleletünk így hangzik: „A titkok az Úréi, a mi Istenünkéi, a kinyilatkoztatott dolgok pedig a mieink és a fiainkéi...” / 5 Móz 29 , 28 /

A másik: Isten szeretete úgy közelítette meg az embert, hogy alkalmazkodott a mi „lépésszámunkhoz”. Először egy nép életében, történelmében készítette elő Jézus eljövetelét. Jézusban megjelent az Isten országa. Átala érthettük meg igazán, mit jelent Isten gyermekének lenni, Isten országa erőiből új életben járni.

Jézus jelenlétére, tanítására volt szükség ahhoz, hogy jól tudjunk élni a Lélek ajándékával.

A villanyszerelő tanulónak először meg kell ismerkednie az elektromos áram természetével, hogy hasznára és ne ártalmára legyen. Nekünk is szükségünk van arra, hogy megtanuljuk „Jézus-szerűen” használni a Szentlélek erejét.

Ezt a „tanítást” Jézus végezte. – Ő a mérték számunkra. Tanítása és élete. – Amit mondott a Szentlélekről és ahogyan élt a Szentlélek erejével.

4. PÜNKÖSD – ÚJ KORSZAK

Pünkösdkor teljesedett be Jézus ígérete. – Olyan átütő erővel töltetett ki a Szentlélek Jézus tanítványaira, hogy csak körülírni tudják az eseményeket – s akik látják őket, azok elcsodálkoznak azon a változáson, ami bennük végbement.

Jézus így búcsúzott tanítványaitól:

„Erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig.” / ApCsel 1 , 8 /

S most kitöltetett a Szentlélek ajándéka. – a Szentlélek tehát ajándék. – Még pedig olyan bőséges ajándéka Istennek, amelyet minden kifejezésünkkel csak érzékeltetni tudunk, de megmagyarázni aligha.

Pál leveleiben két helyen is használ egy szót, amely közelebb visz bennünket Isten Szentlelke ajándék-voltának lényegéhez.

a/ „Aki tehát a Lelket *ajándékozza* nektek, és isteni erővel munkálkodik közöttetek, a törvény cselekvése, vagy a hit szerinti engedelmesség által viszi véghez ezeket?” / Gal 3 , 5 /

b/ „Mert tudom, hogy ez üdvösségemre válik a ti könyörgésetek és Jézus Krisztus Lelkének

segítsége által.” / Fil 1 , 19 /

Ezen a két helyen ugyanazt a szót találjuk, igei és főnévi formában: epichoregein, epichoregia. – Ha a szó jelentését kutatjuk – a messzi múltba, Athén fénykoráig kell visszamennünk.

A nagy színielőadásokhoz egy énekkart kellett szervezni, kiképezni és fenntartani. Az anyagi fedezetet ehhez városukat szerető, nagylelkű athéni polgárok biztosították. Felajánlást tettek, s évente egyszer megvendégelték az általuk fizetett kórustagot. Ez alkalommal adták át az egész évi megélhetést bőségesen biztosító ajándékukat. Az ilyen alkalmat nevezték: choregiának.

A szó jelentése idővel bővült. Más összefüggésekben is használták. Két jelentéstartalmat figyeljünk meg még:

a/ Rendszeresen szerepelt e szó a házassági szerződésekben. A férj felesége iránti kötelességét jelölte, azaz – hogy vállalja: feleségét minden

szükségessel ellátja, számára a nyugodt megélhetést biztosítja.

b/ A hadsereg kiképzésével kapcsolatban azt a felkészítést jelölte, amely az előttük lévő harcra a hathatós és jó kiküldést biztosította.

Mindezeket figyelembe véve, megérthetjük: a Szentlélek által Isten felkészít bennünket, hogy az életben minden körülmények között megálljuk a helyünket. – A Szentlélek által gondoskodik Isten szeretetteljesen rólunk és ellát mindennel, amire szükségünk van – miként a férj a feleségét. – De a Szentlélek által az élet harcaira is felvértez bennünket Isten, hogy az előttünk álló küzdelmekre bátran kiállhassunk.

Amikor Pál ezt a kifejezést használja, akkor érzékelteti vele Isten mindent elárasztó nagylelkűségét – amikor nekünk a Szentlelket adja.

Pünkösdkor a tanítványok számára lesz valóság ez a felkészítés, mint a Lélek ajándékának a következménye. – Milyen különbség – a Lélek nélkül és a Lélek által. De erről már szoltunk.

Nem szabad pünkösdi körülményeinél elakadnunk. Egyszeri esemény volt – külső rendkívüliségében is. Az Apostolok Cselekedeteiről írott könyvben / 2.rész / tudósítást kapunk az eseményekről. Ebből a tudósításból is kiderül, hogy az isteni cselekedet átélését egyszerűen nem lehet emberi szavakkal kifejezni. Nincs rá szavunk. – De hallgassuk magát a tudósítást:

„Amikor pedig eljött a pünkösdi napja, és mindnyájan együtt voltak ugyanazon a helyen, hirtelen hatalmas

szélrohamhoz hasonló zúgás támadt az égből, mely betöltötte az egész házat, ahol ültek. Majd *valami*

lángnyelvek jelentek meg előttük, amelyek szétoszlottak, és szálltak mindegyikükre.” / ApCsel 2, 1 – 3 /

Tehát a Szentlélek pünkösdi kitöltetése rendkívüli, egyszeri esemény volt – s új korszakot nyitott!

Azóta érvényes minden emberre Isten choregiájának lehetősége. – Azóta át van itatva a légtér Isten Szentlelke erőivel. – Nincs olyan élet, aki számára reménytelenül távoli lenne.

Ezt a nagy lehetőséget hirdették meg az apostolok pünkösdkor! – Úgy tekintették az embert, mint aki rendelkezik a Szentlélek vételére alkalmas „vevőkészülékkel”. – S ahhoz, hogy vegye a Lélek ajándékát, a „vevőkészüléket” az „Adó”-val össze kell hangolni. Vagy a trolibuszhoz hasonlóan, mely áramszerelvényének működése nélkül is megvan, akkor is „létezik”, ha az áramszerelő le van eresztve. De ahhoz, hogy meginduljon a jármű, az áramszerelőt össze kell kapcsolni az áramforrással.

Az apostolok igehirdetésének lényege: - Új korszak kezdődött! – Ez a korszak Krisztus által vette kezdetét! – Az erőforrás most már adott! – Be lehet kapcsolódni! – Tartsatok bűnbánatot – forduljatok oda Hozzá és veszitek a Szentlélek ajándékát!

A pünkösdi események rendkívüliségéhez tartozik a nyelvcsoda is, amelyről szintgén olvashatunk a tudósításban. / ApCsel 2 , 4 – 13 / - Itt is olyan eseménynek vagyunk tanúi, amennyiben az igazi csoda nem annyira a különböző nyelveken szólásban állt / az is csoda volt! /, hanem abban, hogy a más-más környezetből érkezett, származásukban és gondolkodásukban különböző emberek számára úgy tudták továbbadni a tanítványok – a Lélek által – az evangélium mondanivalóját, hogy az Ige egyaránt megtalálta egyikhez és a másikhoz is az utat, bárhonnan is zarándokoltak fel Jeruzsálembe. Mindenki a *maga* nyelvén hallotta őket szólni. Azaz: mindenki megértette az igehirdetést.

Ha összefoglaljuk a Lélek tanítványokra gyakorolt hatását, akkor a következő eredményekre jutunk:

- Erőt kaptak, amely legyőzte félelmüket.
- Üzenetet kaptak, amely az igazságot tartalmazta.
- Végre megértették, hogy a teljes Írás Jézusról beszélt.

S ezek után még azt a képességet is kapták, hogy közölni tudták érthetően, a legkülönbözőbb hallgatók számára azt, amit kaptak, mert a Szentlélek „tolmácsolta” őket.

5. AZ EGYHÁZ KÜLDETÉSE

Az egyházzal való gondolkodásunkban alapvető eligazítást ad az első korinthusi levél 12. fejezete és a tisztán bibliai ihletésű hitvallásunk, a Heidelbergi Káté 54. kérdés-felelete.

Az előbbi helyen így olvassuk az egyházzal szóló üzenetet:

„Mert ahogyan a testegy, bár sok tagja van, de a test valamennyi tagja, noha sokan vannak,

mégis egy test, ugyanúgy a Krisztus is. Hiszen egy Lélek által mi is mindnyájan egy testté kereszteltettünk...

és mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg... Ti pedig Krisztus teste vagytok, és egyenként

annak tagjai.” / 1 Kor 12 , 12 – 13. 27 /

Az egyház tehát test, - mégpedig a Krisztus teste. S a test tagjait ugyanaz a Lélek hatja át.

A Heidelbergi Káté 54. kérdés-felelete így hangzik:

„Mit hiszel a közönséges keresztyén anyaszentegyházról? – Hiszem, hogy Isten Fia a világ kezdetétől

fogva annak végéig az egész emberi nemzetségből Szentlelke és igéje által az igaz hit egyességében magának

egy kiválasztott gyülekezetet gyűjt egybe, azt oltalmazza és megőrzi. És hiszem, hogy annak én is élő tagja

vagyok és örökké az is maradok.”

Pünkösdt az egyház születése napjának nevezzük. – Pünkösdkor – „akik pedig hittek” – Péter – „beszédének, megkeresztelkedtek és azon a napon mintegy háromezer lélek csatlakozott hozzájuk.” / ApCsel 2 , 41 / - A Szentlélek kitöltetése volt az alapja annak, hogy ott gyülekezet jöhetett létre.

Jézus keresztre feszítésekor és feltámadásakor a tanítványi kör legfeljebb 120 emberből állt. Többnyire szegény, ismeretlen emberek. – Egyiküknek sem volt komolyabb anyagi, vagy szellemi hatalom a birtokában. S ezeknek az embereknek mondja Jézus:

„...tanúim lesztek...” / ApCsel 1 , 8 /

Elképzelhetetlen feladatot kapnak:

„Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet...” / Mt 28 , 19 /

S harminc év alatt az akkor ismert világ szinte minden területére eljut az evangélium, s ezeket ezrek után hódít meg és tesz Krisztus-követőkké, keresztyénekké a legkülönbözőbb területeken.

Hogyan történt mindez? – Egyetlen felelet lehetséges: a Szentlélek ereje által.

Rendkívüli gyorsasággal vonzóvá lett a keresztyénség – éppen a Szentlélek mindent és mindenkit átható ereje által. A Claudius, Nero és utódai alatt sínylődő világ tisztában volt elveszett

voltával, csak kiutat nem látott. Abban a helyzetben, amikor a legfőbb erénynek az öngyilkosságot tartották / Seneca /, szólt a Lélek erejéről az életben és szóban hirdetett bizonyágtétel.

Csodálkozva mondták az emberek: a keresztyének szeretik egymást. Gondozzák a betegeket. Nemcsak a sajátjaikat, hanem még a másokét is. Megosztják vagyonukat egymással. Tiszta életet folytatnak. Átsugárzott életükön: a Lélek ereje!

Felfedezték az emberek, hogy amit a keresztyének hirdetnek, az az élet egészére vonatkozik. – Nemcsak lelki programot adott, vallásos alkalmakat biztosított, hanem mozgósította egész életüket.

Hogy is lehetett volna másként? Hiszen Jézus szolgálata az ember teljes személyiségét körülvette, - testét éppúgy, mint lelkét.

Stanley Jones: Krisztus a világ országútján c. könyvében beszámol indiai élményeiről. Többek között leírja, hogy Jajpur városában járva, fent a hegyen látta a templomot. A templomban hűségesen folytak a szertartások – lent a völgyben pedig lüktetett a mindennapi élet. Ami fent történt, édeskeveset érintette a völgyben lakók életét.

Az egyház elveszíti küldetését, ha csupán a szertartások hűséges őrizője marad, s közben nincs hatással a lüktető mindennapi életre.

Kétségbeejtő átélni azt, hogy a Lélek nélkül az istentisztelet végbemegy ugyan – de nem történik semmi! A költő szavaival: „Száll az ige reggel, este, délben, de jaj, nincsen, nincsen súly e szélben...A

parázna csak parázna marad, csak felhajtják a borospoharat...” / Bódás János: Fohász esőért ahhoz, aki a szélnek súlyt szerzett /

Az egyház küldetése, hogy a Szentlélek csatornája legyen. Mint ahogy a keresztyén ember küldetése is az, hogy olyan világot teremtsen maga körül, mely Lélekkel telített.

Egy hívő fiatalember így emlékezett katonasága idejére: - Élt abban a városban, ahol a szolgálatot teljesítettem, egy ismerős család. Ha csak félórát eltölthettem náluk, úgy éreztem magam, mint amikor a vándor a sivatagban oázisra talál. Olthatja szomját, megpihenhet. Az a légkör, amely betöltötte a házat, felüdített. Jó volt ott lenni, mindig megújulva jöhettem el.

Ha az egyház olyan „hely”, ahol oázist talál a sivatagi vándor – akkor betölti küldetését.

Mondottuk: a Szentlélek az egyház létrehozója és alapja. Jelenlététől függ az egyház élete, minden tevékenysége. Nélküle lehetetlen küldetését betöltenie. Nézzük meg három területen is ennek igazságát:

a/ Szentlélek nélkül az egyháznak nincs üzenete

A próféták rendre így kezdték igehirdetésüket: „Így szól az Úr.” – S ez nem illendő szónoki fogás volt náluk. Üzenetet kaptak Istentől. Ez az üzenet hallgatóiknak szólt. Igehirdetésük nem egy-egy hitigazság „elméleti” fejtegetését tartalmazta. hanem hallgatóik számára hordozott időszerű mondanivalót.

A Szentlélek jelenléte biztosítja, hogy az egyház mondanivalója ne „légüres térben” hangzó – hanem valóban Isten üzenete legyen. – Érvényes ez az egyház egészének mondanivalójára és egy-egy igehirdető szolgálatára is.

b/ Szentlélek nélkül képtelen az egyház a „rábízott kincset” továbbadni

Pál apostol írja fiatal munkatársának, Timótheusnak:

„A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szentlélek által.” / 2 Tim 1 , 14 /

A „rábízott kincset” ez a görög szó jelöli: *paratheke*. Ezt a kifejezést az üzleti nyelvből vette át az apostol. Annak a vagyonnak a megnevezésére szolgált, amelyet letétbe helyeztek. A görögök számára a megőrzésre átadott érték védelme, visszaszolgáltatása mindennél előbbre való kötelesség volt.

Az apostol a hitet *paratheke*-nek, „ránkbízott kincsnek” nevezi. Ennek megőrzése és továbbadása egyedül a Szentlélek által lehetséges.

Hitigazságokat továbbadhatunk a Lélek segítségével nélkül is. De a hitet – amely eleven, dinamikus ajándék – csak az Lélek teheti valósággá valaki számára.

Az egyház feladata: hitét újra és újra megfogalmazni, generációról generációra továbbadni. S ne formulákba merevedett igazhitűséget, hanem éltető, dinamikus hitet adjon tovább, - a Szentlélek erejére van szükség.

c/ Szentlélek nélkül nincs igazi közösség az egyházban

A Lélektől áthatott keresztyén ismertetőjele: az egység utáni vágy.

„Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretitek egymást” –

mondotta Jézus. / Jn 13 , 35 /

Korunkban az egyházakat szerte a világon egységtörekvés jellemzi. Ezen az úton nem elsősorban a szervezeti egységről van szó, hanem a különbözőségek ellenére is ugyanazzal a Lélekkel kell telítődnünk.

„A kegyelmi ajándékokban ugyan különbségek vannak, de a Lélek ugyanaz.” / 1 Kor 12 , 4 /

Egy kis gyülekezet életében éppúgy, mint a különböző felekezetek egymással való kapcsolatában a Lélek a közösségteremtő erő. Ezért akiben ott él az egység utáni vágy, imádkozza őszintén és újra felfedezve a megszokott éneksorokat:

„Jövel Szentlélek Úr Isten,
Töltsd bé szíveinket épen
Mennyei szent ajándékkal,
Szívbeli szent buzgósággal,
Melynek szentséges ereje
Nyelveket egyező hitre
Egybegyűjtsd sok népeket...”

6. A LÉLEK, AKI MEGGYŐZ

Láttuk, hogy Isten Lelke csodálatos rendet teremtett ezen a világon, és hogy az ember élete is ebben a rendben lüktetett mindaddig, míg nem függetlenítette magát Istentől, s ki nem lépett a rendből.

A bűneset leírásában előttünk áll a jó és rossz tudásának fájáról szakító emberpár. – Mit üzen nekünk ez a kép?

Addig Isten vezette az embert, megmondva neki, mi a jó és mi a rossz. – Ettől kezdve az ember maga dönti el, hogy mi a jó és mi a rossz. Ezzel kiesik a rendből!

Addig Isten Lelke vezetése alatt állt, most elveszíti ezt az együtt-lüktetést, ezt a vezetést.

Isten Lelke munkája az, ahogyan az embert ismét visszahangolja a rendbe. – Utána megy, s meggyőzi arról, hogy nincs a helyén. Meggyőzi arról is, hogy hol a helye, s hogy mi a következménye, ha nem talál a helyére.

Jézus erről így tanította övéit:

„És amikor eljön”- a Szentlélek – „meggyőzi a világot a bűn, az igazság és az ítélet tekintetében:

a bűn az, hogy nem hisznek én bennem;
az igazság az, hogy én az Atyához megyek, és többé
nem láttok engem;

az ítélet pedig az, hogy e világ fejedelme
megítéltetett.” / Jn 16 , 8 – 11 /

Itt a Szentlélek munkája a rávezetés, meggyőzés.
– E szó alapjelentése: valakinek az igazságot úgy
előadni, hogy felismerje azt igazságként, sőt
meggyőzze őt az igazság, s addigi életvitelét feladva,
az új felismerések szerint cselekedjen.

A Szentlélek – Isten igazságát kijelenti nekünk.
Szembesít bennünket ezzel az igazsággal. – S képessé
tesz arra, hogy ezt felismerjük és megragadjuk.

A fenti ige három mozzanatban szemlélteti a
Szentlélek rávezető, meggyőző munkáját:

a/ A Lélek munkája győzi meg az embert
arról, hogy a bűn az, ha nem hisz Jézusban. – Péter
apostol püünkösi beszédének nyomán a hallgatóság
bűnbánatra jut, s ezt kérdezi:

„Mit tegyünk, atyámfiai, férfiak?” / ApCsel
2 , 37 /

Ez a Lélek munkája volt. – Amikor valaki számára
világossá lesz addigi útjának hibás volta, bűnnek látja,
s nem akar tovább azonosulni addigi önmagával, nem
tud ugyanúgy továbbmenni, vállrándítva, - akkor és
ott, a háttérben a Szentlélek meggyőző munkája
működik.

Enélkül az ember soha meg nem értené, mi rossz
van abban, ahogyan él? – Az a természetes, hogy az
ember igazolja magát, s nem ismeri el, hogy valamit is

elrontott. – S főként azt nem, hogy bűn az, ha nem hisz Jézusban.

b/ A Lélek munkája győzi meg az embert arról is, hogy Jézus az volt, akinek mondta magát. – Amikor a kivégzőcsapat parancsnoka megszólalt Jézus keresztje alatt:

„Bizony Isten Fia volt ez!” / Mt 27 , 54 /

Ez is a Szentlélek munkája volt. – A hontalan, vándorló galileaiban felismerni az élet és halál Urát! – a Szentlélek munkája.

Sokan tisztelik Jézust. Tanítását értékesnek, bölcsnek tartják. Nem tagadják, hogy egyike az emberiség legnagyobbjainak. – Magától eddig lát az ember.

De hogy felismerje Benne azt, Akit Péter felismert Cézárea Filippinél, mikor így vallott:

„Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia!”

-ahhoz a Szentlélek rávezető jelenléte kell. Jézus meg is mondja Péternek:

„Boldog vagy, Simon, Jóna fia, mert nem test és vér jelentette ki ezt neked, hanem az én mennyei

Atyám.” / Mt 16 , 16 – 17 /

A Szentlélek meggyőző hatása az, amikor valaki annak ismeri fel Jézust, aki Ő valójában.

c/ A Lélek munkája győzi meg az embert arról is, hogy nem élhet kénye-kedve szerint, mert végül el kell számolnia cselekedeteivel.

Az ember könnyen arra gondolhat, hogy e világon a jó nem nyeri el jutalmát, és a gonosz nem nyeri el büntetését. Mégis, miért van az, hogy rádöbben sok ember: olyan Isten létezik, aki elé egyszer oda kell lépnie?

Ez is a Szentlélek munkája.

Tehát a Lélek meggyőző bűn, igazság és ítélet tekintetében. De nemcsak meggyőző, hanem újjáteremt – újra a rendbe építi be életünket.

7. A LÉLEK, AKI VEZET

Láttuk, hogy az újjászületésünk a Lélek munkája. Általa ismét a „rend”-ben lüktet az életünk. – De ennél még többet is tesz Isten Lelke. Életünk Vetérévé lesz.

Az újjászületés csak kezdet, olyan út kezdete, amelyen fokozatosan bontakozik ki előttünk Isten terve, akarata – és az a lehetőség, amely a Lélek vezetése alatt mind gazdagabban a miénk.

„Akiket Isten Lelke vezérel, azok Istennek fiai.” / Róm 8 , 14 /

Mit jelent Isten gyermekének lenni? – Igazi kapcsolatra jutni Istennel!

„Mivel tehát megigazultunk hit által, békességünk van Istennel, a mi Urunk Jézus Krisztus által.” / Róm 5 , 1 /

Mit jelent a „megigazulás” kifejezés? – Igazi kapcsolatra jutás Istennel. Érzékeljük is, hogy teljesen új

kapcsolatról van szó. – Isten gyermekei lehetünk, akik előtt új lehetőség nyílt meg: az Isten Lelke által vezetett élet.

A Lélek vezetésére nagy szükségünk van. Életünk útja nincs előre feltérképezve, életünk folyamán magunknak kell eligazodnunk. Ebben az eligazodásban segít a Szentlélek. – Aki „erőterében” él, időben kapja a figyelmeztetéseket, ösztönzéseket, irányítást – egy-egy ígén, testvéri szón, gondolati felvillanáson, eseményen keresztül.

Jézus ígérete így hangzik:

„Még sok mindent kellene mondanom nektek,
de most nem tudjátok elviselni;

de amikor eljön ő, az igazság Lelke, elvezet
titeket a teljes igazságra...”

/

J
n
1
6
,
1
2
–
1
3
/

Jézus csak annyit mondhatott el az igazságból tanítványainak, amennyit képesek voltak felfogni és elhordozni. De az igazság sokkal több, gazdagabb, mint amennyit megragadunk belőle.

Mikor Jézus ezt mondotta:

„Én vagyok az igazság!” / Jn 14 , 6 /

- ezzel kifejezte: Benne a teljes igazság érkezett a földre. – De ebből a teljes igazságból csak egy-egy szikrát ragadtak meg a tanítványok is.

Ami változik, az nem az igazság, hanem az, amit mi abból felfogunk.

Miközben megörvendeztet bennünket a Lélek vezetésének ez a gazdagsága, vegyünk észre, hogy ebben figyelmeztetés is rejlik.

Ha nem vagyunk a teljes igazság birtokában, akkor legyünk alázatosabbak, s ne lépjünk úgy fel, mintha a teljes igazság a miénk lenne.

Türelemre is figyelmeztet ez – másokkal szemben. – Azért mert másként lát valaki, nem feltétlenül tévelygő.

De óv a merevségtől is. – Ne vegyük végérvényesnek, lezártnak, befejezettnek mai látásunkat, legyünk nyitottak a Lélek tovább- és előrevezető hatásai előtt.

Ha a Lélek vezetését szemléljük, akkor Jézus másik kijelentését is komolyan kell vennünk:

„A Pártfogó pedig a Szentlélek, akit az én nevemben küld az

Atya, megtanít majd titeket mindenre, és eszetekbe juttat

mindent, amit én mondtam nektek.” / Jn 14 , 26 /

Mit jelent számunkra a Szentlélek „emlékeztető” hatása?

a/ Emlékeztet a kísértésben. – Amikor az a veszély fenyeget, hogy kísértésbe kerülünk, amelyben elbukhatunk, megszégyenülhetünk – egyszer csak átéljük, hogy „felvillan” a gondolatainkban Jézus egy-egy szava, egy-egy énekvers – s megtartónk lesz. Megment attól, hogy elbukjunk, megszégyenüljünk.

b/ A Szentlélek a vigasztalás mély forrása. – A nyomorúság és veszteség idején könnyen úgy tűnhet, hogy olyan világban élünk, amelyben nincs többé fény, és nincs ami enyhülést adjon. – S akkor a Szentlélek az Írás erősítő szavainak egyikét „eszünkbe juttatja”; és hirtelen csendesedik a vihar és valami fény kezd világítani sötét gondolatainkban.

Éppen ezért kell „időben” sokat „magunkba szívni” – Jézus szavaiból. Ha valakinek a lényé átítatott az Igével, akkor van miből előhozni a Szentléleknek a megpróbáltatás idején, mert lelkünk mélyéből hozza fel a vigasztaló, erőt hordozó szót.

c/ A Szentlélek az, aki nyomatrékosan felszólít és mozgósít bennünket. – Könnyen el tudjuk felejtani feladatunkat, küldetésünket. Hamar megelégedettek lehetünk magunkkal. – A Szentlélek „emlékeztet”, s hatására visszhangzik bennünk a régi hívás. Beállunk újra küldetésünkbe, s végezzük megbízatásunkat.

A Szentlélek „emlékeztető” hatásáról szóló ígéret biztatás arra is, hogy naponkénti feladataink között, kérjük segítségét.

Imádságunk lehet: - Uram! A sok közül, amit tehetnék, vagy tennem kellene, mutasd meg mi a legfontosabb, hogy ne azt tegyem, ami lényegtelen, de el ne felejtsem, ami döntően fontos.

8. ERŐNEK, SZERETETNEK ÉS JÓZANSÁGNAK LELKE

Napjainkban különösen hangsúlyossá vált a Szentlélekről szóló tanítás kérdése. – Sokan ezen a ponton nyerhetnek lendületes, felszabadult életet – De az is igaz, hogy sokan ezen a ponton veszíthetik el lábuk alól a talajt.

A pünkösdisták mozgalmak térhódítása jelzi, mennyire megnövekedett világszerte a Szentlélek ereje utáni vágy. – Nem feladata-e könyvecskének, hogy elemezze ezeket a mozgalmakat. A kérdés időszerűsége miatt mégis meg kell tennünk egy alapvető különbségtételt.

A lelki hatások három forrásból is eredhetnek. – Lehetnek *pneumatikusak* / azaz Isten Lelkétől indítottak / , *pszichikusak* / azaz az emberi lélek tudatos, vagy tudatalatti világából eredőek és *démonikus* ihletésűek.

Amikor feleletet keresünk kérdéseinkre: - Mi módon dönthetjük el, hogy a Szentlélek hatása, vagy más hatás érvényesül valakinek az életében? – akkor Jézus útmutatása a legbiztosabb alap:

„Gyümölcseikről ismeritek meg őket.” / Mt 7 , 16 /

Pál apostol így ír:

„A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívettség, jószág, hűség, szelídség, önmegtartóztatás / mértékletesség /” . /Gal 5 , 22 /

Jól olvastuk: a Lélek „gyümölcse” – és nem gyümölcsei. Mert nem külön-külön jelentkező gyümölcsökről van szó. Valahogy úgy gondoljunk erre, mint egy szőlőfürtre. Több szemből áll, de egy fürt az.

A Szentlélek „jézusszerű” Lélek. Ha bennünk lakozik, minket is „jézusszerűvé” tesz. – Alapvető munkája az ember életében az egész lét megszentelése. Ráadásul még történhetnek különböző dolgok is. A Léleknek rendkívüli adományai is lehetnek, amelyek meggazdagítják tanítványi életünket. / A „lelki ajándékok” között igen gazdag felsorolást találunk, amelyekben rendkívüli ajándékokról is olvasunk. – pl. 1 Kor 12, 4 – 11. / - De az alap nem ez!

Az alap az, hogy „jézusszerűvé” tesz, megszentel, tisztogat, érleli a Lélek gyümölcse „ízeit” életünkben. – Igazán emberré tesz.

Baj van ott, ahol nem szentelődik meg az egész élet, hanem ugyanolyan marad, mint volt – s rendkívüli dolgok takarják el a megoldatlan, rendezetlen életet!

Nem a különleges jelekről, hanem „gyümölcseikről ismeritek meg őket”!

Olyan Krisztusunk van, aki maga volt a megtestesült harmónia és kiegyensúlyozottság. – Ha a Szentlélekről szóló tan elszakad Krisztustól, s egyéb mellékes értelmezést kap, akkor különbségekbe sodorhat bennünket. Éppen ezért újra meg újra vissza kell vele térnünk Krisztushoz, s azzal a tartalommal kell megtöltenünk a Lélekről szóló tanítást, amelyet Ő helyezett bele.

A „felülről való Lélek” feloldoz, harmóniát, kiegyensúlyozottságot teremt bennünk. Közelebb visz egymáshoz, közösséget alkot, összeköt. A „légköre” tiszta, felszabadító, üdítő.

E fejezet címében a Szentlélek három jellemzőjét olvashattuk:

„Nem a csüggedés Lelkét adta nekünk az Isten, hanem az erő, a szeretet és a

józanág Lelkét!” / 2 Tim 1 , 7 /

Erőnek Lelke. Ellentétben a csüggedés Lelkével. – A Szentlélek munkája bennünk, hogy képessé tesz életünk minden akadályával szembe nézni, sőt győzedelmeskedni azokon.

S amikor tudjuk, mit kellene tennünk, csak éppen a „hogyan” nem, vagy erőtlenség vagyunk, akkor is a Lélek adja az erőt, hogy ami nekünk lehetetlen – lehetségessé váljék.

Szeretet Lelke. Mintegy a lelki ajándékok fölé, a legelső helyre teszi Pál apostol a szeretetet, amely éppen ezért a „kiváltképpen való út”. – Isten Lelke – a szeretet Lelke. Nemcsak Istennel, hanem embertársainkkal is összeköt. Ha Ő jelen van az életünkben, nem gyűlölünk. S hogy ne gyűlöljünk, arra egyedül a Lélek ereje tesz képessé minket. Legnagyobb ismertetőjele a Lélek jelenlétének: a szeretet. Ismét álljon előttünk Jézus tanítása:

„Arról fogja megtudni mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha szeretritek

egymást.” / Jn 13 , 35 /

Józanág Lelke. Nemcsak a rajongástól őriz meg a Lélek, de egyedül Átala látjuk az életet olyannak, amilyen az valóságban. Sok embernek az a véleménye: a keresztyén a fellegekben jár, s nem a valós élet alapján állva gondolkodik. – Pedig a természeti ember él „mámban” / pénzmámban, szerelemmámban, karriermámban / - a Lélek munkája az, ha a „mámból” felocsúdik, s az élet valós összefüggéseit felismeri.

Ugyanakkor, aki a Szentlélek hatása alá kerül, nem maradhat tovább hideg és szenvtelen, hanem a Lélek egész valóját mozgósítja, s így lesz „mámorossá”! Ezért gondolták a Szentlelket nyert tanítványokról a kívülvalók, hogy: „Édes bortól részegedtek meg.” / ApCsel 2 , 13 /

9. LÉLEK, VAGY BETŰ

Újabb terület, ahol a Lélek munkáját szemlélhetjük.

A Lélek által született a "betű", a Biblia betűje – s a betűt ismét meg kell elevenítenie a Léleknek, hogy igazán éltesse, s a betűből – Ige lehessen!

„Ő / Isten / tett alkalmassá minket arra, hogy az új szövetség szolgálói legyünk, nem

betűé, hanem Léleké, mert a betű megöl, a Lélek pedig megelevenít.” / 2 Kor 3 , 6 /

Nem a betű, hanem a Lélek vezette Jézust, amikor a farizeusok és az írástudók hozták elé a házasságtörő asszonyt. Hivatkoztak a törvény betűjére, s megkövezését várták. De Jézus nem a betű szerint ítélte, hanem Lélek szerint. / Jn 8 / Ugyanakkor „betölti” a törvényt is, mert Ő hal meg a házasságtörő nő helyett. A férfi helyett is, akit nem hurcolnak elé – a kövezésre kész férfiak. / Ti. annak is meg kellett volna halnia. – 3 Móz 20 , 10; 5 Móz 22, 22 – 24 /

A betűvel ölni lehet, még a Biblia betűjével is, ha Isten Lelke fel nem szabadít bennünket arra, hogy ne a

törvény merevségével érintkezzünk az emberekkel, hanem a Lélek adta szabadság irgalmas lelkületével.

Valaki nagyon szemléletesen így magyarázta meg a Lélek és betű kapcsolatát: - Ha a „betű” alapján állunk, úgy teszünk, mintha Krisztus épületébe költöznénk be. – De Ő arra figyelmeztet bennünket: - Ne az épületbe költözzünk be, hanem az Ő „építőanyagából”, az Ő stílusára építsük a saját épületünket!

Isten Lelke vezet a „Krisztus stílusában” való „építkezéshez”, - az új és új élethelyzetekben nem a betű merev, hanem a Lélek betűt megelevenítő hatása alatt a szabad döntésekhez és életformához.

10. A LÉLEK: ZÁLOG ÉS PECSÉT

Pál apostol leveleiben két szemléletes képet ad a Szentlélekről. Az egyik: a zálog – a másik: a pecsét.

Mit üzennek ezek a képek?

a/ „Tudjuk pedig, hogy ha földi sátorunk összeomlik, van Istentől készített hajlékunk, nem kézzel

csinált, hanem örökkévaló mennyei házunk... Az Isten pedig, aki minket erre felkészített,

zálogul adta nekünk a Lelket.” / 2 Kor 5 , 1. 5 /

Az a szó, amelyet az apostol a „zálogra” használ, az üzleti életben és a kereskedelemben gyakran

előforduló kifejezés volt. Azt az összeget jelölte, amit egy üzleti szerződés megkötésekor foglalóként kézhez kapott az eladó. Ez a fizetendő összeg első részlete volt, s egyben biztosíték is arra, hogy a megegyezett időben a teljes összeget kézhez kapja majd.

Amikor Pál a Szentlélekről, mint olyan zálogról beszél, amelyet Isten adott nekünk, azt fejezi ki: a Szentlélek jelenléte, megtapasztalása – a mennyei élet első foglalója. – A Lélekben való élet az örökélet előíze. – Ha halvány és távoli sejtést is ad csupán, - mégis *zálog*, amelyet előlegként kapunk, - s amely biztosíték arra, hogy az örök élet bizonyosan a miénk.

b/ „...Őbenne / Krisztusban / titeket is eljegyzett *pecsétjével*, a megígért Szentlélekkel...” / Ef 1 , 13 /

Ha valaki tulajdonának tekintett valamit, megjelölte pecsétjével. – Így mindenki előtt nyilvánvalóvá tette, hogy az hozzá tartozik, az övé. Ugyanakkor a pecsét – az apostol korában – a küldött áru, vagy levél valódiságát is jelölte.

A Szentlélek ajándéka Isten pecsétje – az ember életén. Bizonyítéka annak, hogy az ember Istenhez tartozik. Ha valakinek az élete a Lélek gyümölcset termi, az nyilvánvaló jel arról, hogy Istenhez tartozik.

Ugyanakkor – a másik kép szerint – a Szentlélek jelenléte, nyilvánvaló hatása, gyümölcse tanúsítja a hit valódiságát is.

11. HOGYAN LEHET MINDEZ AZ ENYÉM?

Hajlamosak vagyunk Isten Lelke munkáját teljesen Isten hatáskörébe utalni. Mintha nekünk semmi szerepünk nem lenne abban, hogy életünkben jelen van, vagy sem. – S még azt is mondogatjuk: - Mit tegyünk, ha nem fúj a „szél”?!

Igaz, hogy Jézus így tanította Nikodémust:

„A szél arra fúj, amerre akar; hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön, és

hova megy; így van mindenki, aki a Lélektől született.” / Jn 3 , 8 /

Még ha úgy lenne is, hogy a „szél” elindításáért semmit sem tehetnénk – a fogadásáért komolyan tevékenykedhetünk.

Hollandiai élményéről számolt be egyik lelkesztársunk. Meglátogatott egy malommúzeumot is. – A szélmalmok hazájának e gyönyörűen berendezett múzeumában minden eszköz megtalálható, amelyet a munkavégzéshez használtak. – A falakon tablókról szemlélhetők a különböző munkafolyamatok. – Beszámolójában elmondta, hogy ezeken a tablókon látta, milyen szorgos munka folyt akkor is, mikor nem fújt a szél, s állt a malom. Előkészítették a következő őrléshez az edényeket, tisztogatták az eszközöket, igyekeztek mindent rendbe tenni úgy amikor fújni kezd a szél, tüstént készen találja őket, és elkezdhessék az igazi munkát.

Íme, a „szélcsendes” idő, mint aktív várakozásban töltött idő! Mennyi tennivalónk van,

hogya a „szél” a Lélek „szele” ne találjon bennünket készületlenül.

De nem bújhatunk el e védekező mondat mögé sem: - Ha adja Isten Szentlelkét, akkor jó, ha nem, mit tehetünk?!

Jézus nagyon határozottan tanította az övéit:

„Én is azt mondom nektek: kérjétek és adatik, keressetek és találtok, zörgessetek

és megnyitják nektek. Mert mindaz, aki kér, kap; aki keres, talál; és aki zörget,

annak megnyitják. Melyik apa az, aki közöletek fiának kígyót ad, amikor az halat

kér tőle, vagy amikor tojást kér, skorpiót ad neki? Ha tehát ti gonosz létetekre

tudtok gyermekeiteknek jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad mennyei Atyátok

Szentlelket azoknak, akik kérik tőle?” / Lk 11 , 9 – 11 / Jézus boldog-mondásaiban

találjuk ezt az ígéretet: „Boldogok, akik szegények lelki értelemben, mert övék a

mennyei országa.” / Mt 5 , 3 /

Itt a Lélek koldusairól olvasunk. Azokról, akik várják, vágyják, szomjazzák Isten Szentlelkét. Akik tudják, hogy nélküle üres, szegény az életük.

Tehát, aki éhezi és szomjazza, akinek nagyon nagy szüksége van rá, az kapja is!

Sok lelkipásztor tapasztalata, milyen lendítő az ige hirdetésben, amikor van, aki szomjasan várja, figyel, „fogja” a mondanivalót. Aki ilyen vágyakozva akarja, várja a Lélek ajándékát, az kapja is.

Nagy ígéretet hordoznak a fenti igék!

Nekünk szól Jakab apostol intése is:

„Nem kapjátok meg azért, mert nem kéritek.” /Jak 4 , 2 /

S a folytatása:

„Vagy ha kéritek is, nem kapjátok meg, mert rosszul kéritek: csupán élvezeteitekre

akarjátok azt eltékozolni.” / Jak 4 , 3

/

A Szentlélek ajándékát kérhetjük. De nem egy kis erőpótléknak, hogy életünk hajóját az általunk jelzett irányba segítsen tovább lendíteni. – Mert arra nem adatik, hogy mi használjuk. – Ő akar használni minket.

Ha mi igazodunk a „szélirányba”, akkor várhatjuk a „szelet”. Tehát, ha életünk egy-egy döntésére, vagy az egészére nézve kiszolgáltatjuk magunkat Istennek, s ha megértjük akaratát, feltétel nélkül kész vagyunk cselekedni azt, akkor ahhoz kapjuk a Szentlélek ajándékát. Akkor remélhetjük, hogy a lehetetlen is sikerülhet.

Nem elméletről van szó, hanem gyakorlatról. – Hiába értjük elméletben Isten akaratát, ha nem indulunk, hogy cselekedjünk is – nem kapjuk az erőt. Az menet közben adatik! – A Szentlélek ereje megkívánja, hogy együtt fáradozzunk. Ha akaratunk a

Lélek erejével együtt kezd munkálkodni, akkor valami történik is az életünkben.

Nehezen tudjuk elképzelni, hogy a várakozással töltött idő – nem elfecsérelt idő.

Olyan korban élünk, amelyre a szüntelen tevékenység a jellemző – Az ember – minden percében – elfoglalt. Nincs ideje várni.

Pedig ha nem tanulunk meg csendben is lenni, a felszínről a mélybe is szállni – elsietünk Isten legjobb ajándékai mellett.

Az a tevékenység, ami mögött nincs belső csend és Lélekre való aktív várakozás – az „üresjárat” is lehet.

Minden komolyabb történés mögött ilyen várakozásban töltött idő is van. – Figyeljük meg Jézus életét! / Pl. amikor elvonul magában, pusztába, hegyre – Mt 14, 13. 23 /. – A tanítványok is pünkösöd előtt együtt vannak, csendben, imában, az Írás tanulmányozásában töltik a pünkösödöt megelőző időt.

Panaszkodunk, hogy Isten nem adja Szentlelkét! Hogy adhatná, ha nincs, aki átvegye. Nincs, aki olykor elcsendesedve sietős tevékenységei között – kinyílna Isten legnagyobb ajándéka előtt.

Nemcsak Jézus tanítványainak – nekünk, mai tanítványainak – is szól a figyelmeztető szó:

„Ne távozzatok el...hanem várjátok meg az Atya ígéretét, amelyről hallottatok tőlem”.

/ ApCsel 1 , 4 /

Hogyha igazán vágyod Isten Szentlelke
ajándékát, imádkozd őszintén az éneksorokat:

„Isten élő Lelke jöjj, áldva szállj le rám,
Égi lángod járja át szívem és a szám!
Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke jöjj, áldva szállj le
rám!

Isten élő Lelke jöjj, légy vezérem itt,
Ó segíts, hogy hagyjam el bűnök
útjait!

Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke jöjj, légy vezérem itt!

Isten élők Lelke jöjj, hadd lehessek
szent,

S Jézusommal légyek egy már e
földön lent!

Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!
Isten élő Lelke jöjj, hadd lehessek
szent!

Isten élő Lelke jöjj, győzedelmet adj,
S majd a végső harcon át mennybe
fölragadj!

Oldj fel, küldj el, tölts el tűzzel!

Isten élő Lelke jöjj, győzedelmet adj!

/

463. ének /

A SZÖVEGBEN ELŐFORDULÓ BIBLIAI KÖNYVEK RÖVIDÍTÉSÉNEK MAGYARÁZATA

1 Móz első könyve	Mózes
3 Móz harmadik könyve	Mózes
5 Móz ötödik könyve	Mózes
Dán próféta könyve	Dániel
Mt evangéliuma	Máté

Mk evangéliuma	Márk
Lk evangéliuma	Lukács
Jn evangéliuma	János
ApCsel Apostolok Cselekedetei	Az
Róm levele a rómaiakhoz	Pál
1 Kor első levele a korinthusiakhoz	Pál
2 Kor második levele a korinthusiakhoz	Pál
Gal levele a galatákhoz	Pál
Ef levele az efézusiakhoz	Pál
Fil levele a filippibeliekhez	Pál
2 Tim második levele Timóteushoz	Pál
Jak levele	Jakab

TARTALOMJEGYZÉK

Bevezetés	5
1. A Lélekben való élet	7
2. Jézus nagy ígérete	14
3. Kicsoda a Szentlélek?	17
4. Pünkösöd – új korszak	22
5. Az egyház küldetése	26
6. A Lélek, aki meggyőz	32
7. A Lélek, aki vezet	35
8. Erőnek, szeretetnek és józanságnak Lelke	39
9. Lélek vagy betű	43
10. A Lélek: zálog és pecsét	45
11. Hogyan lehet mindez az enyém?	47

